

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

P8_TA(2017)0279

W kierunku ogólnoeuropejskich ram dotyczących obligacji zabezpieczonych**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2017 r. W kierunku ogólnoeuropejskich ram dotyczących obligacji zabezpieczonych (2017/2005(INI))**

(2018/C 334/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie EUNB z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie obligacji zabezpieczonych: zalecenia dotyczące harmonizacji ram obligacji zabezpieczonych w UE (EBA-Op-2016-23),
- uwzględniając dokument konsultacyjny Komisji z dnia 30 września 2015 r. w sprawie obligacji zabezpieczonych w Unii Europejskiej i dokument Komisji nieopatrzonej datą „Summary of contributions to the public consultation on »Covered Bonds«” [Podsumowanie opinii otrzymanych w ramach konsultacji społecznych na temat „obligacji zabezpieczonych”],
- uwzględniając sprawozdanie komisji z dnia 20 października 2015 r. na podstawie art. 503 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: Wymogi kapitałowe w odniesieniu do obligacji zabezpieczonych (COM(2015)0509),
- uwzględniając opinię EUNB z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawie preferencyjnego ujmowania w kapitale obligacji zabezpieczonych (EBA/Op/2014/04),
- uwzględniając sprawozdanie EUNB z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawie unijnych ram obligacji zabezpieczonych i sposobu ich ujmowania w kapitale: „Odpowiedź na wniosek o doradztwo wystosowany przez Komisję w grudniu 2013 r. w związku z art. 503 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i zaleceniem E wydanym przez ERRS w grudniu 2012 r. w sprawie finansowania instytucji kredytowych (ERRS/12/2)”,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/91/UE z dnia 23 lipca 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie funkcji depozytariusza, polityki wynagrodzeń oraz sankcji ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 52 ust. 4 (zwaną dalej „dyrektywą UCITS”),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 129 (zwaną dalej „rozporządzeniem CRR”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 ⁽³⁾, w szczególności art. 44 ust. 2 tej dyrektywy,
- uwzględniając art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1178 z dnia 10 czerwca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 186.⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.⁽⁴⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13.⁽⁵⁾ Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 3.

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych ⁽¹⁾ (zwane dalej „aktem delegowanym w sprawie LCR”),
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0235/2017),
- A. mając na uwadze, że obligacje zabezpieczone są instrumentami o długoletniej historii charakteryzującymi się niskim współczynnikiem niewykonania zobowiązań i rzetelnością spłat, które pomagają finansować około 20 % europejskich kredytów hipotecznych, a w 2015 r. kwota wynikających z nich zobowiązań wyniosła w Europie ponad 2 000 mld EUR; mając na uwadze, że ok. 90 % obligacji zabezpieczonych na całym świecie emitowanych jest w dziewięciu krajach europejskich;
- B. mając na uwadze, że obligacje zabezpieczone odgrywają kluczową rolę w finansowaniu instytucji kredytowych, w szczególności podczas kryzysu finansowego; mając na uwadze, że w czasie tego kryzysu obligacje zabezpieczone utrzymywały wysoki poziom bezpieczeństwa i płynności, co należy uznać za efekt wysokiej jakości przepisów krajowych; mając na uwadze, że odnotowany w latach 2008–2014 okres rosnących spreadów w cenach obligacji zabezpieczonych w poszczególnych państwach członkowskich nie stanowi rozstrzygającego dowodu na fragmentację rynku, ponieważ spready te były w wysokim stopniu skorelowane ze spreadami obligacji państwowych i były raczej jedynie odzwierciedleniem ryzyka związanego z pulą aktywów stanowiących zabezpieczenie; mając na uwadze, że odpowiednia wrażliwość na ryzyko cen obligacji zabezpieczonych w poszczególnych państwach członkowskich stanowi dowód odpowiedniego funkcjonowania i dobrej integracji rynków;
- C. mając na uwadze znaczne transgraniczne inwestycje w europejskie rynki obligacji zabezpieczonych; mając na uwadze bardzo zróżnicowaną bazę inwestorską obligacji zabezpieczonych, w której ważne miejsce zajmują banki z udziałem w rynku wynoszącym ok. 35 % w okresie 2009–2015; mając na uwadze spadek udziału w rynku podmiotów zarządzających aktywami, firm ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych wynoszący prawie 20 punktów procentowych i zastąpienie tego udziału zasadniczo większymi inwestycjami banku centralnego w obligacje zabezpieczone;
- D. mając na uwadze, że obligacje zabezpieczone stanowią atrakcyjne instrumenty dłużne, ponieważ są one – do poziomu zabezpieczenia w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie – wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu określonego w art. 44 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków; mając na uwadze, że obligacje zabezpieczone, które spełniają wymogi art. 129 rozporządzenia CRR, korzystają z preferencyjnego traktowania w odniesieniu do wagi ryzyka;
- E. mając na uwadze, że jednym z czynników w ramach bankowego popytu na obligacje zabezpieczone jest preferencyjne traktowanie regulacyjne obligacji zabezpieczonych w akcie delegowanym dotyczącym wskaźnika pokrycia wpływów netto, którego przepisy pozwalają bankom na uwzględnianie obligacji zabezpieczonych w buforze płynnościowym, nawet jeśli nie kwalifikują się one do tego wskaźnika na podstawie zasad z Bazylei;
- F. mając na uwadze, że programy obligacji zabezpieczonych są, pod pewnymi warunkami, zwolnione z początkowych wymogów depozytowych zabezpieczających przed ryzykiem kredytowym kontrahenta w transakcjach na instrumentach pochodnych;
- G. mając na uwadze, że obligacje zabezpieczone mogą – w zależności od decyzji krajowych – zostać zwolnione z unijnych wymogów dotyczących dużych ekspozycji;
- H. mając na uwadze, że na pozycje niezabezpieczonych wierzycieli banku negatywnie wpływa obciążenie aktywów wynikające z wymogów dotyczących nadzabezpieczenia, a nie zasada finansowania długu wyodrębnionymi pulami aktywów stanowiących zabezpieczenie; mając na uwadze, że takie operacje charakteryzujące się współczynnikami pokrycia należności zabezpieczeniem (współczynnikami LTV) na poziomie dużo niższym niż 100 % z zasady poprawiają pozycje niezabezpieczonych wierzycieli banku w takim stopniu, że rezerwy te nie są potrzebne do pokrycia roszczeń względem puli aktywów stanowiących zabezpieczenie;
- I. mając na uwadze, że obligacje zabezpieczone zajmują ważne miejsce po stronie aktywów w bilansach wielu banków; mając na uwadze, że dla stabilności finansowej ważne jest, aby aktywa te pozostały maksymalnie bezpieczne i płynne; mając na uwadze, że na cel ten nie powinny mieć negatywnego wpływu innowacje w dziedzinie obligacji zabezpieczonych, w wyniku których emitentom pozwala się na przenoszenie ryzyka na inwestorów według własnego uznania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1.

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

- J. mając na uwadze, że emisje obligacji zabezpieczonych z warunkowym przedłużeniem okresu zapadalności (tzw. struktur soft bullet i conditional pass-through) wzrosły o 8 % w ciągu 12 miesięcy i osiągnęły w kwietniu 2016 r. udział w rynku na poziomie 45 %; mając na uwadze, że takie opcje zmniejszają ryzyko utraty płynności w niedopasowanych pulach aktywów stanowiących zabezpieczenie, obniżają wymogi dotyczące nadzabezpieczenia oraz pomagają uniknąć gwałtownych wyprzedaży; mając jednak na uwadze, że przedłużenie okresu zapadalności przenosi ryzyko emitenta na inwestorów; mając na uwadze, że preferencyjne traktowanie regulacyjne powinno być przyznawane wyłącznie instrumentom dłużnym, które są szczególnie bezpieczne;
- K. mając na uwadze, że w prawie UE nie ma precyzyjnej definicji obligacji zabezpieczonych;
- L. mając na uwadze, że rynki obligacji zabezpieczonych rozwijają się wolniej w państwach członkowskich, w których nie ma krajowej tradycji emitowania takich obligacji lub których rozwój utrudnia ryzyko związane z niewypłacalnością państwa bądź trudne uwarunkowania makroekonomiczne;
- M. mając na uwadze, że uznaje się powszechnie wysoki poziom zróżnicowania krajowych ram w zakresie obligacji zabezpieczonych, w szczególności w odniesieniu do aspektów technicznych dotyczących poziomu nadzoru publicznego;
- N. mając na uwadze, że w przypadku unijnych ram dotyczących obligacji zabezpieczonych należy kierować się najwyższymi standardami;
- O. mając na uwadze istnienie kilku bardzo pomyślnie funkcjonujących krajowych ram dotyczących obligacji zabezpieczonych, których podstawą są względy historyczne i prawne oraz które są częściowo zakorzenione w prawie krajowym; mając na uwadze wspólne podstawowe cechy charakterystyczne tych ram krajowych, w szczególności zasadę podwójnego regresu, wyodrębnienie puli zabezpieczeń obejmujących aktywa o niskim ryzyku oraz szczególnie nadzór publiczny; mając na uwadze, że korzystne może być rozszerzenie tych zasad na inne rodzaje instrumentów dłużnych;
- P. mając na uwadze, że harmonizacja nie powinna opierać się na podejściu uniwersalnym, ponieważ może to skutkować znaczącym ograniczeniem zróżnicowania produktów i negatywnie wpływać na jak dotąd skutecznie funkcjonujące rynki krajowe; mając na uwadze, że harmonizacja powinna przebiegać zgodnie z zasadą pomocniczości;
- Q. mając na uwadze, że uczestnicy rynku podjęli inicjatywy na rzecz sprzyjania rozwojowi rynków obligacji zabezpieczonych, takie jak utworzenie w 2013 r. znaku obligacji zabezpieczonych i zharmonizowanego wzorca przejrzystości;
- R. mając na uwadze, że po przeglądzie nadzorczym EUNB wskazał najlepsze praktyki w dziedzinie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru nad nimi oraz dokonał oceny dostosowania ram krajowych do tych praktyk;
- S. mając na uwadze, że w odpowiedzi na konsultacje publiczne Komisji zdecydowana większość zainteresowanych stron wyraziła sprzeciw wobec pełnej harmonizacji, a inwestorzy podkreślali wartość zróżnicowania produktów; mając na uwadze, że zainteresowane strony wyraziły ostrożne poparcie dla wprowadzenia unijnego prawodawstwa, pod warunkiem że będzie oparte na zasadach i istniejących ramach oraz będzie uwzględniać w szczególności cechy charakterystyczne ram krajowych;

Ogólne spostrzeżenia i stanowiska

1. podkreśla, że krajowe i transgraniczne inwestycje w obligacje zabezpieczone dotychczas funkcjonowały dobrze na rynkach UE w obrębie aktualnych ram ustawodawczych; podkreśla, że należy utrzymać zróżnicowanie prawidłowo skonstruowanych i bezpiecznych produktów;
2. zwraca uwagę, że obowiązkowa harmonizacja krajowych modeli lub ich zastąpienie jednym modelem europejskim może prowadzić do niezamierzonych negatywnych konsekwencji na rynkach, których obecny sukces zależy od ustawodawstwa dotyczącego obligacji zabezpieczonych uwzględnionego w przepisach krajowych; nalega, by bardziej zintegrowane ramy europejskie ograniczały się do opartego na zasadach podejścia określającego cele, lecz pozwalającego na wskazanie sposobów i środków ich realizacji w ramach transpozycji do prawa krajowego; podkreśla, że ramy te powinny opierać się na wysokiej jakości normach i uwzględniać najlepsze praktyki oraz czerpać wzory z należycie funkcjonujących systemów krajowych bez zakłócania ich funkcjonowania; podkreśla, że potencjał nowych europejskich ram dotyczących obligacji zabezpieczonych, dostosowanych do najlepszych praktyk, powinien stanowić punkt odniesienia dla młodych rynków i podnieść jakość obligacji zabezpieczonych;
3. wzywa się do opracowania dyrektywy UE, w której zostaną wyraźnie rozróżnione dwa rodzaje istniejących obecnie obligacji zabezpieczonych, a mianowicie:

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

- a) obligacje zabezpieczone (zwane dalej „uprzywilejowanymi obligacjami zabezpieczonymi”), które nie określają warunków gorszych niż standardy ustanowione obecnie w art. 129 rozporządzenia CRR; oraz
- b) obligacje zabezpieczone (zwane dalej „zwykłymi obligacjami zabezpieczonymi”), które nie spełniają wymogów określonych dla uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych, ale nie określają warunków gorszych niż standardy ustanowione obecnie w art. 52 ust. 4 dyrektywy UCITS;

podkreśla, że uprzywilejowane obligacje zabezpieczone powinny nadal korzystać z preferencyjnego traktowania regulacyjnego w stosunku do zwykłych obligacji zabezpieczonych, a te ostatnie powinny korzystać z preferencyjnego traktowania regulacyjnego w stosunku do innych form długu zabezpieczonego; uznaje potencjał wszystkich instrumentów dłużnych zgodnych z dyrektywą UCITS dla osiągnięcia celów unii rynków kapitałowych;

4. wzywa państwa członkowskie do ochrony znaku „obligacji zabezpieczonej” (zarówno w odniesieniu do uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych, jak i zwykłych obligacji zabezpieczonych) przez zapewnienie w prawodawstwie krajowym, że obligacje zabezpieczone będą wysoce płynne i zbliżone do instrumentów dłużnych pozbawionych ryzyka; zdecydowanie zaleca, by instrumenty dłużne zabezpieczone aktywami, które zasadniczo są obciążone większym ryzykiem niż dług publiczny i kredyty hipoteczne (np. inwestycje infrastrukturalne niepokrywane ze środków publicznych czy kredyty dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP)) nie były oznakowane jako „obligacje zabezpieczone”, lecz ewentualnie jako „europejskie zabezpieczone papiery dłużne”; popiera zasadę, zgodnie z którą pula aktywów stanowiących zabezpieczenie dla uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych i zwykłych obligacji zabezpieczonych powinny być w pełni zabezpieczone aktywami o charakterze długoterminowym, które można wycenić i przejąć;

5. zwraca się do Komisji o włączenie do dyrektywy takich zasad ram prawnych dotyczących europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych jak podwójny regres, szczególny nadzór publiczny, wyłączenie z masy upadłościowej i wymogi w zakresie przejrzystości; wzywa państwa członkowskie do włączenia tych zasad do przepisów krajowych i krajowych postępowań upadłościowych; podkreśla, że prawidłowo skonstruowane ramy prawne europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych mogłyby przyczynić się do zwiększenia przejrzystości, płynności i opłacalności tego instrumentu w stosunku do papierów wartościowych korzystających z ustaleń umownych; zauważa, że może to pomóc europejskim zabezpieczonym papierom dłużnym w finansowaniu bardziej ryzykownych działań, takich jak kredyty dla MŚP, kredyty konsumenckie lub inwestycje infrastrukturalne, które nie są objęte gwarancjami rządowymi; odnotowuje, że europejskie zabezpieczone papiery dłużne zostałyby wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu określonego w art. 4 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków;

6. popiera włączenie do dyrektywy minimalnych norm nadzorczych, które będą odzwierciedlać stwierdzone najlepsze praktyki dotyczące obligacji zabezpieczonych; zachęca do konwergencji praktyk nadzorczych w całej UE;

7. apeluje, aby dzięki dyrektywie zwiększyła się przejrzystość informacji dotyczących puli aktywów stanowiących zabezpieczenie oraz ram prawnych zapewniających podwójny regres i wyodrębnienie składników tych aktywów w przypadku niewypłacalności emitenta lub jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; w związku z tym nalega też, aby dyrektywa opierała się na zasadach i skupiała wyłącznie na wymogach informacyjnych;

Definicje uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych, zwykłych obligacji zabezpieczonych i europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych oraz określenie ich ram regulacyjnych

8. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego ram europejskich obligacji zabezpieczonych (dyrektywa) definiujących równocześnie uprzywilejowane obligacje zabezpieczone, zwykłe obligacje zabezpieczone i europejskie zabezpieczone papiery dłużne w celu uniknięcia zakłóceń rynku podczas faz przejściowych; wzywa Komisję do włączenia do tej definicji wszystkich poniższych wspólnych zasad, które można zrealizować podczas cyklu życia tego wyemitowanego instrumentu niezależnie od potencjalnego preferencyjnego traktowania:

- a) uprzywilejowane obligacje zabezpieczone, zwykłe obligacje zabezpieczone i europejskie zabezpieczone papiery dłużne są w pełni zabezpieczone pulą aktywów stanowiących zabezpieczenie;
- b) prawo krajowe powinno zapewniać podwójny regres, tj. inwestor ma:
 - (i) roszczenie wobec emitenta instrumentów dłużnych w wysokości równej pełnym zobowiązaniom płatniczym;
 - (ii) równorzędne roszczenie, któremu przysługuje pierwszeństwo, w odniesieniu do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie (w tym aktywów zastępczych i instrumentów pochodnych) w razie niewykonania zobowiązań przez emitenta;

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

jeśli te roszczenia nie wystarczają na pełne pokrycie zobowiązań płatniczych emitenta, roszczenia inwestora o wartość rezydualną muszą być traktowane na zasadzie równorzędności z roszczeniami niezabezpieczonych wierzycieli uprzywilejowanych emitenta;

- c) skuteczne wyodrębnienie wszystkich składników puli aktywów stanowiących zabezpieczenie zapewnia się w prawie wiążących uzgodnieniach, które są łatwe do wyegzekwowania w razie niewypłacalności emitenta lub jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; to samo będzie się odnosić do wszystkich aktywów zastępczych i instrumentów pochodnych zabezpieczających ryzyko związane z pulą aktywów stanowiących zabezpieczenie;
- d) uprzywilejowane obligacje zabezpieczone, zwykłe obligacje zabezpieczone i europejskie zabezpieczone papiery dłużne są wyłączone z masy upadłościowej, tj. zapewnia się, że realizacja zobowiązań płatniczych emitenta nie jest automatycznie przyspieszana w przypadku niewypłacalności emitenta lub jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) stosuje się nadzabezpieczenie odzwierciedlające ryzyka związane z uprzywilejowanymi zabezpieczonymi, zwykłymi obligacjami zabezpieczonymi i europejskimi zabezpieczonymi papierami dłużnymi, w zakresie określonym w prawie krajowym; wartość puli wszystkich aktywów stanowiących zabezpieczenie musi być zawsze wyższa niż wartość należnych zobowiązań płatniczych; metody wyceny puli aktywów stanowiących zabezpieczenie i częstotliwości dokonywania obliczeń powinny być wyraźnie określone w prawie krajowym oraz powinny należycie uwzględniać wszystkie istotne czynniki ryzyka;
- f) prawo europejskie lub krajowe określa maksymalne parametry współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem (współczynnik LTV) dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie; eliminowanie puli aktywów stanowiących zabezpieczenie z powodu niezgodności z limitami współczynnika LTV nie powinno być obowiązkowe, lecz należy raczej zadbać o to, by takie eliminowanie następowało wyłącznie w przypadku ich zastąpienia aktywami kwalifikowalnymi o co najmniej takiej samej wartości rynkowej;
- g) część puli aktywów stanowiących zabezpieczenie lub instrumentów wsparcia płynności charakteryzuje się wystarczającą płynnością, tak aby zobowiązania płatnicze w programie emisji obligacji zabezpieczonych lub europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych mogły zostać pokryte przez następne sześć miesięcy, z wyjątkiem przypadków obligacji współfinansowanych lub obligacji o strukturze soft bullet i conditional pass-through;
- h) instrumenty pochodne dopuszcza się wyłącznie do celów związanych z zabezpieczaniem ryzyka, a umowy dotyczące instrumentu pochodnego zawarte przez emitenta z kontrahentem związanym z instrumentem pochodnym i zarejestrowane w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie nie mogą być rozwiązane w związku z niewypłacalnością emitenta;
- i) prawo krajowe przewiduje solidne ramy szczególnego nadzoru publicznego przez określenie właściwego organu, organu monitorującego pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie i specjalnego zarządcy, wraz z precyzyjnym zdefiniowaniem obowiązków i uprawnień nadzorczych właściwego organu, w celu dopilnowania, by:
 - (i) emitenci dysponowali wykwalifikowanym personelem i odpowiednimi procedurami operacyjnymi w zakresie zarządzania pulami aktywów stanowiących zabezpieczenie, w tym na wypadek warunków skrajnych, niewypłacalności lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (ii) cechy puli aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają obowiązujące wymagania zarówno przed emisją, jak i do momentu zapadalności instrumentów dłużnych;
 - (iii) spełnianie przez uprzywilejowane obligacje zabezpieczone, zwykłe obligacje zabezpieczone i europejskie zabezpieczone papiery dłużne stosownych wymogów (w tym wymogów dotyczących kwalifikowalności aktywów stanowiących zabezpieczenia i wymogów dotyczących pokrycia) podlega prowadzonemu na bieżąco, regularnemu i niezależnemu monitorowaniu;
 - (iv) emitenci przeprowadzają regularnie testy warunków skrajnych w zakresie obliczania wymogów dotyczących pokrycia przy uwzględnieniu głównych czynników ryzyka wpływających na instrument dłużny, takich jak ryzyko kredytowe, ryzyko stopy procentowej, ryzyko walutowe i ryzyko płynności;

należy jasno określić obowiązki i uprawnienia właściwego organu oraz specjalnego zarządcy w przypadku niewypłacalności emitenta lub jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

- j) emitent jest zobowiązany do ujawniania w odstępach co najmniej półrocznych zagregowanych danych na temat puli aktywów stanowiących zabezpieczenie na poziomie szczegółowości umożliwiającym inwestorom przeprowadzenie kompleksowej analizy ryzyka; dostarczane informacje powinny dotyczyć ryzyka kredytowego, ryzyka rynkowego i ryzyka płynności charakteryzujących aktywa stanowiące zabezpieczenie, stron zaangażowanych w pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie, poziomów nadzabezpieczenia ustawowego, umownego i dobrowolnego, a ponadto powinny zawierać sekcję dotyczącą instrumentów pochodnych dołączonych do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie i zobowiązań;
- k) okres zapadalności można przedłużyć jedynie w przypadku niewypłacalności emitenta lub jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz po zatwierdzeniu przez właściwy organ nadzorczy lub na podstawie obiektywnych czynników finansowych określonych w prawie krajowym i zatwierdzonych przez właściwy organ europejski; dokładne warunki przedłużenia i ewentualne zmiany dotyczące kuponu, okresu zapadalności i innych cech należy wyraźnie określić w warunkach dotyczących poszczególnych obligacji;

9. wzywa Komisję do uwzględnienia w określonej w dyrektywie definicji uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych następujących zasad dodatkowych:

- a) instrumenty dłużne są w pełni zabezpieczone aktywami określonymi w art. 129 ust. 1 rozporządzenia CRR i spełniają dodatkowe wymogi przewidziane w art. 129 ust. 3 i 7 tego rozporządzenia; w odniesieniu do kredytów na nieruchomości mieszkalne zabezpieczone gwarancjami na mocy art. 129 ust. 1 lit. e) rozporządzenia CRR nie mogą istnieć żadne przeszkody prawne dla administratora programu obligacji zabezpieczonych do obciążania pożyczek uprzywilejowanym zastawem hipotecznym w razie niewykonania zobowiązań przez emitenta obligacji zabezpieczonych lub jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a gwarancja nie jest z jakiegokolwiek powodu honorowana; należy dokonać przeglądu możliwości kwalifikowania statków jako puli aktywów stanowiących zabezpieczenie (art. 129 ust. 1 lit. g) rozporządzenia CRR);
- b) parametry maksymalnego współczynnika LTV dla kredytów hipotecznych uwzględnionych w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie prawo europejskie ustanawia tak, by nie przekraczały współczynników LTV obecnie ustanowionych w art. 129 rozporządzenia CRR, ale podlegały systematycznemu przeglądowi i dostosowaniu zgodnie z testami warunków skrajnych opartymi na niezależnych ocenach cen rynkowych na odpowiednich rynkach nieruchomości w warunkach skrajnych; należy zachęcać do stosowania raczej współczynnika dotyczącego wartości bankowo-hipotecznej niż współczynnika dotyczącego wartości rynkowej;

10. podkreśla, że wagi ryzyka przypisywane obligacjom zabezpieczonym w prawodawstwie europejskim muszą odzwierciedlać oceny rynkowe ryzyka; zauważa, że te same wymogi nie mają zastosowania do wszystkich innych rodzajów instrumentów dłużnych objętych preferencyjnym traktowaniem regulacyjnym z uwagi na pewne cechy charakterystyczne;

11. wzywa Komisję, by upoważniła europejskie organy nadzoru do oceny spełniania kryteriów dotyczących uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych, zwykłych obligacji zabezpieczonych i europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych w celu uzupełnienia, a nawet zastąpienia wykazów przewidzianych w art. 52 ust. 4 dyrektywy UCITS przez oficjalny wykaz spełniających wymogi systemów uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych, zwykłych obligacji zabezpieczonych i europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych na szczeblu europejskim;

12. wzywa EUNB do wydania zaleceń dla systemów uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych, zwykłych obligacji zabezpieczonych i europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych w odniesieniu do kryteriów kwalifikacji aktywów (w tym aktywów zastępczych), współczynników LTV oraz minimalnych skutecznych poziomów nadzabezpieczenia dla różnych rodzajów aktywów, a także w odniesieniu do ewentualnych zmian rozporządzenia CRR; wzywa EUNB do zapewnienia niezbędnych wytycznych dotyczących ustanowienia ram szczególnego nadzoru publicznego i administracji;

13. zaleca, by bariery w dostępie do rynku dla emitentów na rozwijających się rynkach obligacji zabezpieczonych poza EOG były eliminowane przez zapewnienie równorzędnego traktowania wspomnianych obligacji pochodzących od emitentów z państw trzecich, przy założeniu przeprowadzenia dokładnej oceny równoważności warunków prawnych, instytucjonalnych i nadzorczych przez właściwą instytucję europejską; zaleca propagowanie kluczowych zasad prawodawstwa europejskiego w celu określenia potencjalnego punktu odniesienia dla rynków obligacji zabezpieczonych na całym świecie;

14. wzywa Komisję, by zaproponowała przegląd europejskiego prawodawstwa w dziedzinie usług finansowych, w którym określone zostanie podejście regulacyjne do uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych, zwykłych obligacji zabezpieczonych i europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych;

15. wzywa Komisję, aby przy ocenie obowiązujących przepisów w dziedzinie usług finansowych uwzględniła potencjał uprzywilejowanych obligacji zabezpieczonych, zwykłych obligacji zabezpieczonych i europejskich zabezpieczonych papierów dłużnych w zakresie realizacji celów unii rynków kapitałowych;

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

16. wzywa Komisję do zidentyfikowania ewentualnych przeszkód na szczeblu krajowym utrudniających rozwój systemów obligacji zabezpieczonych oraz do opublikowania wytycznych w celu usunięcia tych barier bez uszczerbku dla prawidłowego i ostrożnego prowadzenia działalności przez banki;

17. wzywa Komisję i EUNB do ponownej oceny (być może w ramach oceny wpływu) kwalifikowania zastawów morskich pod statki do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie zgodnie z art. 129 ust. 1 lit. g) rozporządzenia CRR; jest zaniepokojony, że preferencyjne traktowanie statków powoduje zakłócenia konkurencji z innymi środkami transportu; wzywa Komisję i EUNB do zbadania, czy obligacje zabezpieczone statków są traktowane na równi z innymi obligacjami zabezpieczonymi spełniającymi wymogi rozporządzenia CRR pod względem ich płynności oraz ocen ryzyka dokonywanych przez niezależne agencje ratingowe i czy w związku z tym uzasadnione jest preferencyjne traktowanie takich obligacji na podstawie kwalifikowalności do wskaźnika pokrycia wpływów netto i niższych wag ryzyka w ramach rozporządzenia CRR;

18. wzywa państwa członkowskie, by przewidziały w prawie krajowym możliwość tworzenia odrębnych pul aktywów stanowiących zabezpieczenie, z których każda będzie obejmować jednorodną klasę aktywów (np. kredyty na nieruchomości mieszkalne); wzywa państwa członkowskie, by dopuściły wszystkie aktywa stanowiące zabezpieczenie określone w art. 129 lit. a), b) i c) rozporządzenia CRR jako aktywa zastępcze, co przyczyni się do spełnienia wymogu pokrycia, a ponadto wzywa je do jasnego określenia ograniczeń w zakresie jakości kredytowej, wielkości ekspozycji i górnych granic udziałów w zabezpieczeniu dla aktywów zastępczych;

Wspieranie przejrzystości rynku i dobrowolnej konwergencji

19. z zadowoleniem przyjmuje usprawnienia w metodach ratingu obligacji zabezpieczonych oraz rozszerzenie rynków ratingowych dla tych obligacji;

20. podkreśla znaczenie równych warunków działania dla zapewnienia uczciwej konkurencji na rynkach finansowych; podkreśla, że prawodawstwo europejskie nie może nierówno traktować różnych rodzajów instrumentów zobowiązań zabezpieczonych, chyba że istnieją uzasadnione powody pozwalające przypuszczać, że różnią się one pod względem poziomu bezpieczeństwa lub płynności;

21. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy rynkowe związane z opracowaniem zharmonizowanych standardów i wzorców dotyczących ujawniania danych (np. zharmonizowanego wzorca przejrzystości) w celu ułatwienia porównania i analizy różnic między obligacjami zabezpieczonymi w całej UE;

22. popiera opracowanie przez EUNB zaleceń dotyczących standardów rynkowych i przewodników dobrych praktyk; zachęca do osiągnięcia dobrowolnej konwergencji w tym zakresie;

23. zachęca do systematycznego przeprowadzania testów warunków skrajnych dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie i do publikacji ich wyników;

o

o o

24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.